

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. september 2013
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Helle Sidenius
Sagsnr.: 2013-0032-0835
Dok.: 842805

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 75 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. juli 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Louise Vadheim Guldborg

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 75 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Ministeren bedes – under henvisning til IFU alm. del - svar på spm. 58 – redegøre for, om en persons funktionsnedsættelse i Handicapkonventionens forstand i sig selv vil medføre, at den pågældende som ansøger om naturalisation vil få forelagt sin sag for Indfødsretsudvalget med henblik på en dispensationsvurdering, såfremt den pågældende på grund af sin funktionsnedsættelse har modtaget revalideringsydelse og dermed ikke opfylder selvforsørgelseskravet.”

Svar:

1. FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap (Handicapkonventionen) giver en ret for personer med handicap, der er omfattet af konventionen, til på lige fod med andre at erhverve statsborgerskab.

Handicapkonventionen indeholder i artikel 1 en definition af, hvilke personer, der er omfattet af konventionens anvendelsesområde. Personer med handicap omfatter herefter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Handicapkonventionen er ikke til hinder for, at der i forbindelse med ansøgninger om indfødsret kan stilles betingelser over for personer, der er omfattet af konventionen, på samme måde som der kan stilles betingelser over for personer, der ikke er omfattet af konventionens anvendelsesområde. De betingelser, der stilles, må dog ikke medføre diskrimination i forhold til personer omfattet af konventionen.

I det omfang en person er omfattet af handicapkonventionens anvendelsesområde, og betingelserne for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation – sammenholdt med handicappet – udgør en barriere for, at den pågældende kan opnå statsborgerret, skal der være mulighed for dispensation fra disse betingelser.

2. Bestemmelsen i § 24, stk. 3, i cirkulæreskrivelse nr. 9253 af 6. juni 2013 om naturalisation, om mulighed for dispensation fra kravet om dansk kundskaber og statsborgerskabsprøve (indfødsretsprøve), er tilpasset i lyset af Handicapkonventionen.

Det følger af § 24, stk. 3, i cirkulæreskrivelsen, at hvor ganske særlige forhold taler herfor, forelægges det Folketingets Indfødsretsudvalg, om der kan dispenseres fra betingelserne i cirkulæreskrivelsens § 24, stk. 1 og 2, om dokumentation for danskkundskaber samt en bestået statsborgerskabsprøve (indfødsretsprøve). Forelæggelse vil ske, hvis ansøgeren lægeligt diagnosticeres med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge heraf ikke er i stand til - eller har rimelig udsigt til - at kunne opfylde betingelserne om dokumentation for danskkundskaber samt en bestået statsborgerskabsprøve (indfødsretsprøve).

Det er herudover en forudsætning for forelæggelse, at ansøgeren afgiver oplysning på tro og love om deltagelse i Danskuddannelse 2 samt forsøg på at tage Prøve i Dansk 2 og statsborgerskabsprøven (indfødsretsprøven). Hvis ansøgeren ikke har deltaget i Danskuddannelse 2 og ikke har forsøgt at tage Prøve i Dansk 2 og statsborgerskabsprøven (indfødsretsprøven), vil forelæggelse for Folketingets Indfødsretsudvalg dog ske, hvis ansøger kan fremlægge dokumentation for, at en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse er årsagen til såvel den manglende deltagelse i danskundervisning som de manglende forsøg på at tage prøve i dansk og statsborgerskabsprøven (indfødsretsprøven), jf. cirkulæreskrivelsens § 24, stk. 3.

Det fremgår endvidere af cirkulæreskrivelsens § 25, stk. 1, at hvor særlige forhold taler herfor, vil en ansøgning også uden for de tilfælde, der er omfattet af bl.a. cirkulæreskrivelsens § 24, stk. 3, kunne forelægges Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på udvalgets stillingtagen til, om ansøgeren vil kunne meddeles dispensation fra en eller flere betingelser i aftalen.

I forhold til mulighederne for dispensation fra kravet om selvforsørgelse kan det i den forbindelse nævnes, at i tilfælde, hvor en ansøgning forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på dispensation fra kravet om danskkundskaber og kravet om en bestået statsborgerskabsprøve (indfødsretsprøve) som følge af sygdom, jf. cirkulæreskrivelsens § 24, stk. 3, og hvor ansøgeren som følge af sygdommen ikke er selvforsørgende, forelægges sagen tillige for Indfødsretsudvalget med henblik på dispensation fra kravet om selvforsørgelse.

I særlige tilfælde, hvor ansøgeren opfylder kravet om danskkundskaber og kravet om en bestået statsborgerskabsprøve (indfødsretsprøve), men hvor

ansøgeren som følge af en dokumenteret langvarig funktionsnedsættelse i en længerevarende periode ikke har været selvforsørgende, vil sagen i henhold til Indfødsretsudvalgets praksis også kunne forelægges udvalget med henblik på dispensation fra kravet om selvforsørgelse.

En ansøgning vil endvidere efter praksis i visse øvrige tilfælde kunne forelægges for Folketingets Indfødsretsudvalg, hvis ansøgeren af særlige grunde i en periode ikke opfylder kravet om selvforsørgelse, herunder fordi ansøgeren modtager revalideringsydelse. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets tidligere besvarelse af 24. juni 2013 af spørgsmål nr. 58 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.